

LTK Beets

D 12 1

O Le van groene en goudgloei airen,
Het welk golft ge over 't graf,
Der fluchtjarende helde-gebarren,
Bier arm Europa den vrese gaf!

Hoe waant men hier in 't reijpend koren,
Helk haem nog van hem bloedstroom Lucht;
Der geesten fluchtjarende te hooren,
Opzwerende bra 't ruchtbaar veld!

De reijen dal door de akker weiden,
In de air vast, - als de held welken;
Chaar om een volgende oogen te vinden,
Opzwerflijc hi de beaven eeren!

Veld van Waterloo.

7 Aug. 1830.

Nicolaas Beets.

LTK Beets

D 12 2

Aan Inga.

Lieve Inga, die met mij een tijd
Hiet by den Engelberg¹⁾ gewoond,
En nu mijn oog ontrokken hebt
Ten berge, dan men dorstten kruont,²⁾
Gedenkt gij fontjels d' onder man,
Die u man niet vergeten kan?

Voor wie gij blaamkens zijn u schoor
Hiet aan uw moederzij geplukt,
Die op zijn beurt, een blaamtroos
Heeft op uw jongdij loof gedenkt,³⁾
Gij selve een blaam van d'Königke Noord,³⁾
Die aller oog en hart bekoort!

Nog ziet mijn ^{geest} dat lief gezicht,
Dat vro' hoefel, helder als de dag,
Dat oog, waar zoo veel hart en licht,
Die zinnen blik, die u gullen lach,
Nog welk mijn hart met groot geluk
Van een hand den Zachten drak.

Nog zit ik, tot onschuld'g' spel
Met u tencheder aan den dinst,
En merk uw grinnig lachje wel,
Waar u gelukt u grinnig is,
Maar roest, wanneer 't u tegenaakt,
En zimpeltje op uw blij plaats.

1. Apudal Engelberg. 2. Königsberg. 3. Noorwegen. Geevst

Gelooft gij 't, Inga! deatbaar kind,
Dat toen, voor mij, ten laatste groet,
Een Lachdook fladderde op den wind,
En ge, aan mijns ^{oog} ~~oog~~ uitgingt over god,
~~gij~~ Oog, eens gijkaandes oog, lieflicht!
En roek zag komen voor Zijn Licht?

En roek? o ja! een stille traan;
En traan siet een bekonnen hart,
Door bronnen teemaed aangedaan,
Door vrees, zich mengende in de smart,
Als moet ik beven voor het lot
Van dit uw scheffel, o mijn God!

Waar 't lot van een, zoo rein, zoo licht,
Zoo wonder schoon, zoo lieflijk goed,
Die 't Leven vriendelyk tegenlicht
En bezorgt het raad of leed vermoedt,
Het Leven, dat de Grijsaard kent,
Ziens dellend pad zich grafwaarts
bent.

Of staat niet, in dit aardse dal,
De schoonste bloem op d'ergsten kind?
Hangt niet een doodlok over al
Wat de ygh geind word, teent benid?...
Maar dien! Gee doodlok, gij tegent!
Gij spreekt, en 't onheil blijft gewend.

O keer het van dit lieflyk loofsch,
O spaar het aan dit lief genaed!
Al wat zoo schoon en jeugd belooft,
Dat sient daar 't Leven mild en goet,
Al de Oude man, en uw hart die stal
Reeds lang den doodslap sepe tal!

October 1882.

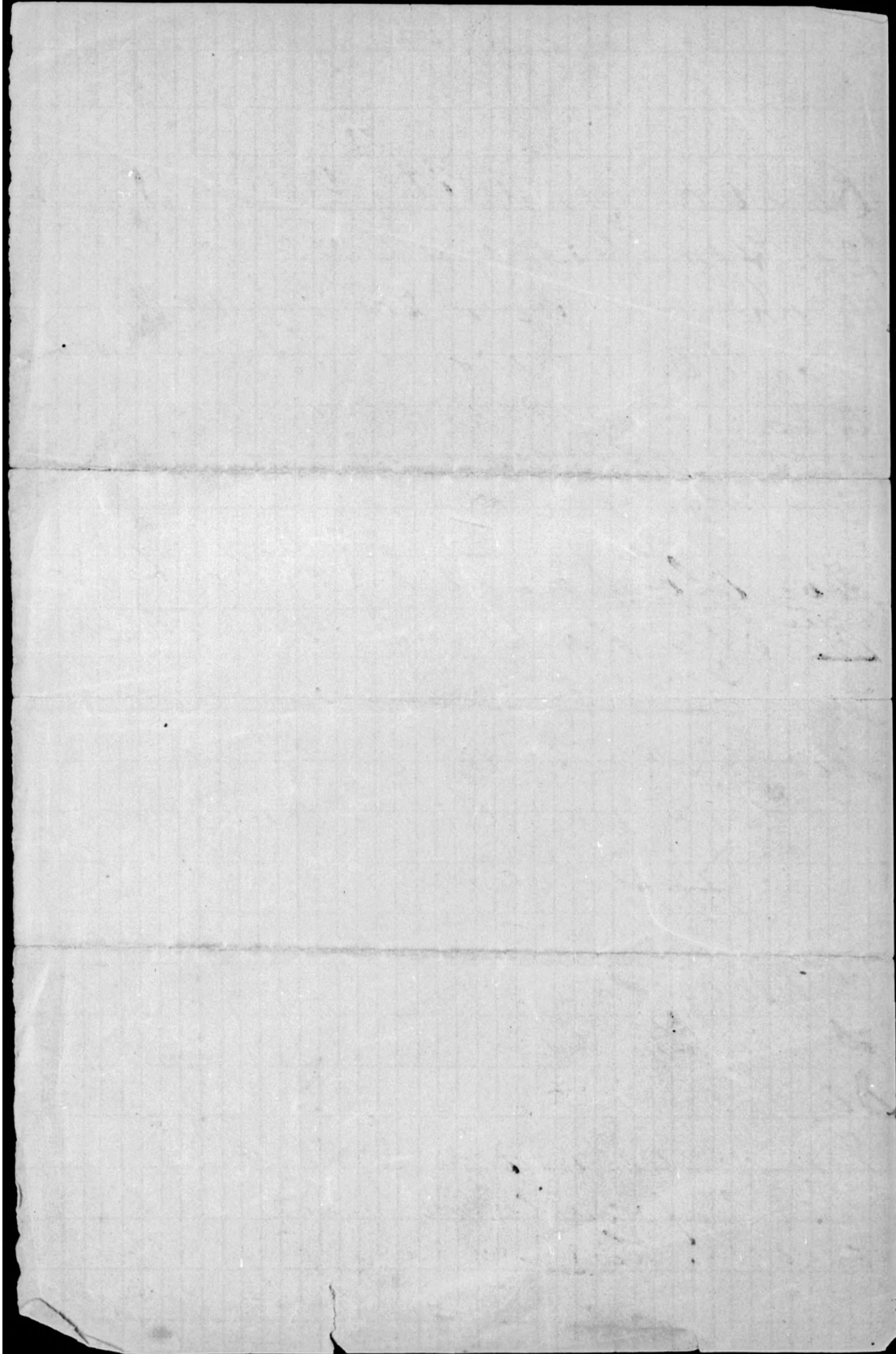
17 December
1896.

2/2

Oy kwaaamt, gy zijter, vrent uw leest;
De Hemel is ons goed geweest;
Hij voerde u over Zee en Baren
Naar't Onafhank' aar't Vaderhart,
Geboch, vergoed is de afzijn. mart.
Van Lestien lange jaren

Hoe gloeck ~~na~~ ^{blijde} vru, erkentenis
~~des~~ ^{eris} allerhart aan deken desch.
Waar ~~galle en~~ ^{vrouw en kind} ~~bruyt~~ uw zij bekleed,
Hoe smelten drie geslachten jaan
Het toorn van Gods groute naam,
^{jaar} Op dat gezegend heeden!

En morgen?.... Blijft aan hem betrouwen
Die in Zyn hand onze adem houdt,
Die wederom en afzijn regelt;
Van die gelooft is alles goed,
Van liefdevolle Wysheid doek
En wijze diepde hand verzeeld.

Kom!

Kom, Vader, dat uw Zoon, kom Zoon, dat leven Valler
En, Vaartuig dat hem voert die van verhangen brandt.
Kleef. O' Indisch Oceaan. Dring O' Engke Dooij en Iseller
Van Hong tot Hag 't Europeisch Straam!

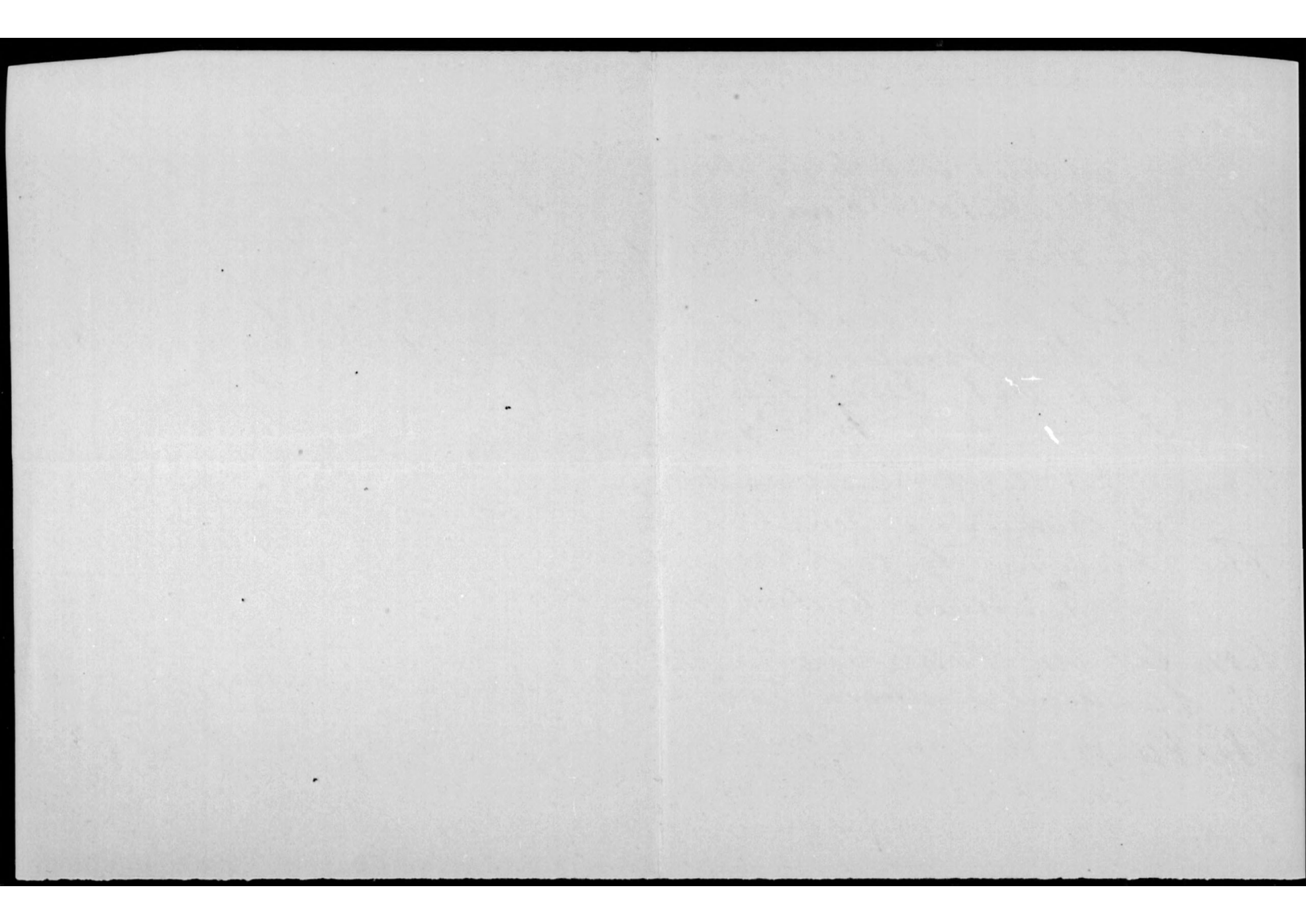
Kom dat den hoog bejaarde, les 't uit sy met een Leven
Dat de Almplicht ophoudt in de borst die naar 't Smack
Kom dat dat enig kind, voor is een kind gebleven.
En die het in syn jonglings kracht!

Kom, die de vrienden meer, van eiger jonglings jaren,
't mannen om van rang en hander krachten dengen
Twee hummes stof de door. Waar die syn schicht bleef
Een waas te wit met stubble vengen.

Kom dat een Valler Land! Gy muste in 't schitterend Ooster
't van doentlyk schoon van 't Hallandsch landschap steeds wit
't verlanft te van 't ontbeerde door 't volst genot de grooster,
En waecht u in syn James kleed.

25 April. 96

Jy

By het graf.
Willem 26 Febr 91.

2/4

Krust niet, rust niet nu 't lange Lyden,
Al lydt ons hart door Uw Genies,
Niet den zal U de rust benyden
Die zindlyk! U beschoren is;
De rust van 't afgelegde Stof
De rust des Ziel in 't Hemelhof.
Die Grootkracht by zoo felle Smerten,
Dat stil geduld, by 't pynlyk Lot,
Wat was 't dan 't Groot Geloof leus harten,

De onkreukbre Kruik met Uw God,
Dan by .. den den Scherpen Strom in 't blut;
De .. Swaakheid: Die .. Gods kracht" beves.

Gy hebt Uw kruis hem nage drager,
Die 't op den kruisberg draeg voor U,
U zelf verbrochmend. Londer klager,
Met kruis was swaar. De kruisweg een,
Gy hebt volhard - en voor Gods draag
Draagt Gy Uw palm tak - en Uw kroon

Act. Pz.

Mijn eerste schrift met den
Reerbril

De liefdrÿke Arts die, met
Gods zegen,
Me een helder oog gaf voor een
dof,
Neem ty, den roem, alom verkregen,
De schattingen van mijn dank en
lof.

God spare de oogen, spare de handen
Die zooveel jammer, pijn en leed
Doorzagen, lenigden, verbonden
Tot ieders hulp en heil gereed!
Hÿ were wolken van zijn wegen
en neevlen van zijn hoofd en hart
Lÿn licht, dat alle droefden tart
Bestrale en blik hem
vriendelyk tegen.

21 Juli 1897
Ach. a. 83

artiximo collegae
Hermono Snelten
Med e chir. Doct.

In 't Hôtel des Pays Bas werd het feest besloten met een maaltijd van 50 couverts.

Onder de meest toegejuichte toosten tellen wij een gevleugeld woord van onzen grijzen dichter Beets, luidende als volgt:

"Die altijd weet vanwaar het waait
Maar met geen wind ter wereld draait,
Is Buys Ballot,

Die hoe het buldert of tempeest
Altijd bewaart een effen geest,
Is Buys Ballot.

Weerkenner steeds, windmaker nooit;
Verdienste in zedigheid getooid,
Is Buys Ballot.

Wiens naam, geprezen en beroemd
Zoo ver de wind waait, wordt genoemd,
Is Buys Ballot.

Wiens weerwijs hoofd veel meer dan dat
Aan kostbre wetenschap bevat;
Wiens nobel hart, niets menschlijks vreemd
Diep deel, in al wat goed is, neemt;
Wien ieder onzer eert en mint
Begroet en toedrinkt als een vrind,
Is Buys Ballot.

16 Nov. 1887

Gedicht van Nicolaas Beets op Prof. Buys Ballot
Nov. 1887.

In 1887 de heer van der Meer is overleden
met een leeftijd van 80 jaar.
Onder de meest respectabele kinderen telde hij een
gouverneur van een ander dichter, zijnde
als volgt:

Diezelfde week kwam het bericht
dat een zoon van de heer van der Meer
in 1887 is geboren.
Die zoon heeft de naam van de heer van der Meer
en is geboren op 15 maart 1887.
In 1887 is geboren een zoon van de heer van der Meer
die de naam van de heer van der Meer heeft.
In 1887 is geboren een zoon van de heer van der Meer
die de naam van de heer van der Meer heeft.
In 1887 is geboren een zoon van de heer van der Meer
die de naam van de heer van der Meer heeft.
In 1887 is geboren een zoon van de heer van der Meer
die de naam van de heer van der Meer heeft.
In 1887 is geboren een zoon van de heer van der Meer
die de naam van de heer van der Meer heeft.
In 1887 is geboren een zoon van de heer van der Meer
die de naam van de heer van der Meer heeft.

15 Nov. 1887

Gezicht van Nicolaas Jansz. van der Meer
15 Nov. 1887

Opwekking.

Verdriep den Nach, wistom zijn breke
door de Evangelisten!
De Heiden vraagt niet naar uw hulp;
God vraagt voor Lem!

De Taak is zwaar, de vrucht komt traag
en dorglyk voort.
Getroost u dit; werk door en bid;
God werkt en hoort.

Maart 1884.

P. P. J. J. J.

